

POLET

POSEBNA
ŠTEVILKA

Planica 63, od 22. do 24. marca 1963

Zadnja preizkušnja pred startom na velikanki

Trening na 80 m skakalnici

Predvozač Langus pristal na 103 m – Moštvo NDR v izredni formi – Vsi tujci zelo zadovoljni – Trener Zalokar zadovoljen s svojimi varovanci

Prvi bo zarisal smučino na velikanki bivši reprezentant Jože Langus

BLAD, 21. MARCA. Bled je ves v zastavah. Gostje, ki so prišli iz raznih krajev Evrope — med njimi nekateri skakalci svetovnega slovesa — so bili ob vstopu v našo planiško dolino več kot zadovoljni. Zjutraj je kazalo, da z današnjim treningom ne bo šlo tako gladko, kot so si prvotno zamišljali organizatorji. Slabo vreme, ki je nastopilo včeraj popoldan, in ki je zajelo tudi dolino Tamarja, Nemčije in Italijanov podali na start 80-metrške skakalnice, je preprečilo dosledno izpolniti program zadnjega dneva da se kar najbolj pripravijo za skoke na velikanki.

Ze včeraj, ko so dopotovali na Bled gostje iz NDR so si hoteli na vsak način ogledati od blizu velikanko in tudi 80-metrško skakalnico. Najbolj nestrpen je bil Helmut Recknagel, ki ni dosti govoril, ampak je nestrpno pričakoval trenutka, da si spet pobliže ogleda skakalnico, od katere upa, da mu bo prinesla novo afirmacijo. Z njim vred pa so strme gledali navzgor proti zaletišču vsi ostali, ki so se letos odzvali povabilu planiškega komiteja. Po krajšem počitku so odšli na vrh osemdesetke. Prvi vtisi so bili za gledalca izredni. Predvsem so presenetili skakalci NDR, med njimi še najbolj Klemm, ki ga tehnično vodstvo svoje države uvršča tudi med favorite. Oba z Recknaglom

NADALJEVANJE NA 8. STR.

Langus skače za televizijo

Razen treninga na 80-metrški skakalnici so trenirali tudi televizijski snemalci. Treba je predvideti vse zorne kote, daljavo, let po zraku, odskok in doskok, skratka vse elemente dolgega poleta, kar ni mala stvar. Zato je organizacijski komitej dovolil Langusu, ki bo te dni predvozač na velikanki, da za televizijske snemalce poskusi svojo srečo na velikanki pod Poncami.

V prvem skoku je Langus vozil po naletu nekoliko negotovo in tudi na odskočni mizi ni bil odločen. Zato je bila njegova daljava okrog 94 m. Televizijski snemalci in vodstvo jugoslovanske televizije so bili s prvim poskusnim skokom Langusa zelo zadovoljni. Prosili so ga še za en skok in Langus se je pogal z večjim pogumom, bolj odločno in tako je bila tudi njegova daljava večja. Pristal je pri 103 m po lepem in dovršenem letu skozi zrak. Odlično je izkoristil zračno blazin in v izrednem doskoku varno pristal na tleh.

Popoldne smo se pogovorili z

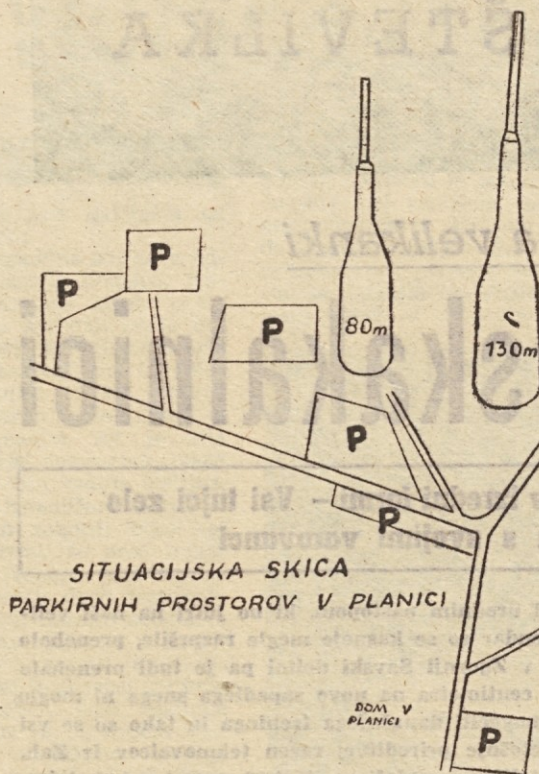
Langusom in hoteli zvedeti njegove vtise in občutke ob današnjem »uradnem« nastopu za televizijo. Takole nam je rekel:

— Neverjetno, kako sem postal miren in s kakšno lahkoto zbiram danes telesne in duševne moči. Na vrhu naleta nisem bil prav nič vznemirjen. Občutil sem, da nimam nobene odgovornosti in zato je bil moj skok lahkoten in lahko bi rekel za mene dovršen. Prepričan sem, da bom kot predvozač zadovoljil tekmovalce, ki bodo drseli po moji smučini ter tudi sam sebe, saj je za mene danes skok en sam velik športni užitek!

Predsednik častnega odbora »Planica 63« in predsednik SZDL Slovenije Albert Jakopič-Kajtmir je priredil v klubu poslancev v Ljubljani sprejem za jugoslovanske skakalce, ki se bodo udeležili letošnje planiške prireditve. Na sprejemu je bilo tudi vodstvo naših reprezentantov s trenerjem Zalokarjem na čelu. Na našem posnetku so skakalci v razgovoru s predsednikom Jugoslovanske zveze organizacij za telesno kulturo tov. Tripalom in predsednikom ZTKS Janezom Zemljaričem

DOBRODOŠLI V PLANICI!

Navodila za voznike motornih vozil

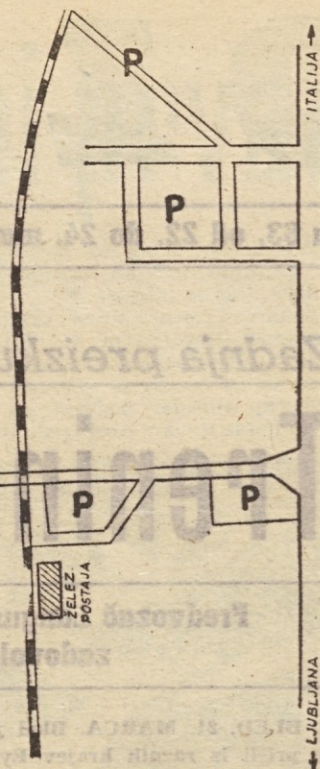

SITUACIJSKA SKICA
PARKIRNIH PROSTOROV V PLANICI

Za letošnje planiško prireditve pričakujejo organizatorji rekordno število udeležencev in prav zato so bili potrebni posebni ukrepi, s katerimi bodo urejali promet. Na Tajništvu za notranje zadeve so nam povedali nekaj navodil, ki jih bodo morali upoštevati vsi vozniki motornih vozil.

● Promet bo od Jesenic do Planice enosmeren od 5. do 13. ure v obratni smeri pa od 13. do 18. ure.

● Parkirni prostori so v Planici, Ratečah, Podkorenu in Kranjski gori. Vozniki bodo lahko parkirali na tistem parkirnem prostoru, za katerega bodo imeli vstopnico. Vozniki naj vstopnice za par-

kiranje nalepijo na vetrobransko steklo, da bodo lahko nadaljevali pot brez ustavljanja. ● Vozniki motornih vozil naj poskrbijo, da bodo vozila

tehnično brez napak in da Prometni organi bodo zaradi velikega prometa prisiljeni izločiti in odstraniti s ceste vsa vozila, ki ne bodo sposobna za vožnjo.

● Vozniki motornih vozil naj med vožnjo ne iščejo informacij pri službujočih miličnikih, ker bo vsako ustavljanje ovira za nemoten promet, saj je cesta ozka, nepregledna in bo zaradi tega mnogo težav.

● Če po naključju pride do prometne nesreče, vozilo pa je še sposobno za vožnjo, naj voznik nadaljuje z vožnjo, nesrečo pa naj prijavi na postaji LM.

● Prehitevanje na odseku ceste Jesenice—Planica in obratno v času enosmernega prometa ne bo mogoče. Na odseku Ljubljana—Jesenice pa Tajništvo priporoča čimmanj prehitevanja.

● Vozniki motornih vozil naj upoštevajo ustrezne znake glede vožnje in parkiranja, ki jim jih bodo dajali službujoči miličniki-prometniki. Le z največjo disciplino voznikov motornih vozil bo mogoče zagotoviti varno vožnjo in ne bo prišlo do nepotrebnih zamud ter zastojev, pa tudi do nepotrebnega razburjanja.

Planica kot prestižno vprašanje

Lahko bi leteli 150 m vendar to ni potrebno...

Pred 29 leti je padel v Planici prvi svetovni rekord: Birger Ruud, Norveška 92 m. Potem so se vrstili edinstveni uspehi Bradla, Tschannena in Recknagla. Naši skakalci so sicer zastajali kar za 10 do 30 metrov, vendar smo bili ponosni na gradnjo, ki je omogočala tako lepe, varne in dolge smuške polete.

Planica je postala pojem v svetu. Omenjajo jo vsi športni leksikoni, poznajo jo vsi smučarji. Ko piše Toni Sailer v svoji knjigi v veliki skakalnici, ne omenja Oberstdorfa ali avstrijskega Kulma, temveč Planico. Toda dandanes svetovnih rekordov ne postavljajo več v Planici, temveč na za spoznanje večji skakalnici, v Oberstdorfu. Nekateri se zavzemajo za to, da bi zgradili v Planici še eno velikanko, ki bi omogočala polete okrog 150 m.

NOVA VELIKANKA V PLANICI?

Nedvomno je možno zgraditi, če so sredstva na voljo, tudi večjo skakalnico. So pa posebne težave z doskočiščem, ki bi moralo biti kar najbolj strmo, da bi bil prehod iz leta v skok sploh mogoč. Dr. ing. Straumann meni, da bi bilo možno na smučeh celo jadрати, če bi imel skakalec hitrost 180 km na uro. Toda doslej tudi na tekmovanju »kilometerianca«² še niso dosegli take hitrosti. Svetovni re-

kord v hitrosti na smučeh ima Luigi DiMarco 163 km na uro. Straumann tudi meni, da bi morala znašati strmina doskočišča 60 stopinj. Vendar bi bilo zelo težko utrditi sneg na taki strmini.

Arhitekt H. Klopfer, ki je zgradil skakalnico v Oberstdorfu in Squaw Valley meni, da je možno doseči smuške polete do 160 m, vendar ima dva pomsleka: prvič glede doskočišča, drugič glede velikanske snežne površine, ki bi jo bilo treba steptati. To bi bili kajpada izredno visoki stroški.

Stvar potemtakem ni tako preprosta. Če upoštevamo še človeški faktor, to je stopnjo fizične in psihične pripravljenosti skakalcev, tedaj se je treba že kar resno zamisliti. Ze sedanja velikanka v Planici pomeni za skakalce, posebno za tiste, ki v mladosti niso bili deležni moderne in vsestranske športne vzgoje, izredno težko preizkušnjo.

Misliti pa je treba tudi na rentabilnost atraktivne gradnje. Če gre za veliko zimskošportno središče, kjer je možnost za bivanje kakih 10.000 zimskih turistov, so sredstva, vložena za atraktivni šport, kolikor toliko dobro naložena. Če pa gre za idilčno pokrajino, v kateri je že od vsega začetka en sam hotel z depandanso, tedaj ni razloga, da bi zaupali v veliko turistično prihodnost naše doline smučarskih skakalnic.

Nova velikanka v Planici? Treba bo dobro preudariti!

POMENEK ZA ZAPRTIMI VRATI

Dobro je tudi prisluhniti mišljenju skakalcev in smučarskih funkcionarjev. Ko je pred leti sklical Sigmund Ruud, ekspert za smuške skoke pri FIS strokovno konferenco, je postavil med drugim tudi takole vprašanje: »Ali menite, da bi bilo potrebno graditi še večje skakalnice, kakor so v Planici, Oberstdorfu in Kulmu?«² Navzoči strokovnjaki so odgovarjali takole:

Straumann: »Lahko bi leteli tudi 150 m daleč, vendar to ni potrebno.«

Gnidovec: »Dolžine lahko rastejo, dokler skakalci nalet popolnoma obvladajo.«

Bradl: »Ni treba graditi večjih skakalnic.«

B. Ruud: »Dvomim, če koristimo športnemu gibanju, če bi gradili večje skakalnice.«

Daescher: »Se strinjam, ne smemo pretiravati.«

Bloudek: »Premišljeval sem, če bi Planico povečal. Odločil sem se za stare dimenzije. Skakalnice nisem povečal, da bi lahko na njej več skakalcev tekmovalo.«

Sigmund Ruud je postavil na istem sestanku tudi takole vprašanje: »Ali bi bilo potrebno zgraditi v Evropi več velikih skakalnic?«

Švicarski skakalec Daescher je odgovoril, da so tri za Evropo dovolj. Glede Skandinavije, zibelke skakalnega športa pa je B. Ruud izjavil, da bo ena velikanka dovolj — s pogojem, seveda, če se bodo zanjo odločili. Na vprašanje, kaj mislijo o tem v Sovjetski zvezi, je dejal S. Ruud, da oni niso zainteresirani za velikanke.

SKAKALCEM VEČ POZORNOSTI!

Teža problema potemtakem ni v tem, kdo ima večjo skakalnico, temveč kdo bolj skrbi za razmah skakalnega športa in za strokovno vzgojo vrhunskih tekmovalcev. Tehtna se nam zdi Bloudkova misel: »Skakalnice nisem povečal, da bi lahko na njej več skakalcev tekmovalo.« In v tem je tudi prestižno vprašanje naše planiške prireditve: gre za udeležbo naših skakalcev, ka-

kor tudi za njihovo raven treniranosti. V tem pogledu še nismo storili vsega, kar bi bilo lahko. Storili smo v minulemu letu pomemben korak naprej, ko smo oskrbeli prvo skakalnico z umetno maso, vnaprej pa bo treba misliti tudi na to, da bodo imeli naši skakalci trenerje, ki jih bodo pripravljali z različnimi športnimi panogami (in ne samo v zimski sezoni!) na težke preizkušnje na velikih smučarskih skakalnicah.

D. U.

Šport-oprema Ljubljana-Višmarje

VAM NUDI:

- kompletno opremo za telovadnice
- opremo za letna športna igrišča
- opremo za otroška igrišča
- opremo za lahko in težko atletiko
- opremo za camping in športne rekvizite

Iz spominov na velike dogodke
na smuških
skakalnicah

NIHCE NI VERJEL...

Prvo smučarsko skakalnico v Jugoslaviji so zgradili leta 1921 v Bohinju. Naš prvi državni prvak v skokih na smučeh je bil Ljubljčan Joža Pogačar, ki je takrat zmagal s skokom 9 metrov. To je bil začetek. Kaj kmalu so zgradili smučarske skakalnice tudi v drugih krajih: v Ljubljani, Mojstrani, Kranjski Gori, na Bledu.

Prav posebno srečo so imeli šolski otroci v Mojstrani. Učitelj in učiteljica sta bila navdušena za smučanje, vse ure šolske telesne vzgoje so bile na snegu. Otroci so se kaj kmalu navadili smuka naravnost po strmini in so si sami uredili smučarsko skakalnico.

»Tako smo se je bali,« pripoveduje Karl Klančnik, »da smo skakali samo v primeru, če je deževalo. To pa zato, da ni bila prehitra. Prvo leto smo se tudi tapingirali, za hlače smo si zabasali blazinico ali brisačo, da bi tako omilili padce.«

Minila so leta, in šolski otroci iz Mojstrane in drugih krajev so vidno napredovali v smuških skokih in tekih. Če so šli na tekme v Romunijo ali Bolgarijo, so bili vselej prvi, s severnjaki pa se seveda ne niso mogli meriti.

V zimskem času leta 1933/34 pa se je zgodilo nekaj nepričakovane. Jugoslovanska zimskošportna zveza je naprosila ljubljanskega inženirja Stanka Bloudka, da bi zgradil v Planici nekoliko večjo skakalnico, na kateri bi lahko prirejali tudi večje mednarodne tekme.

Osojne strmine pod Poncami (tako se imenujejo bele gore nad Planico) so bile za gradnjo skakalnice prikladne. Ko pa je Stanko Bloudek vse izmeril, je ugotovil, da je ta svet kakor nalašč za velikansko skakalnico, ki bi omogočala smuške polete do 90 ali celo 100 metrov.

»Toda takrat nisem vedel, če je sploh možno skakati tako daleč, kajti svetovni rekord je znašal 86 metrov,« je pripovedoval učeni inženir.

Misel pa je bila zapeljiva. 100-metrška skakalnica na slovenskih tleh! Bloudek je študiral, risal in preizkušal dan in noč. Svojih načrtov ni zaupal nikomur. Znanje, ki si ga je pridobil v mladosti kot letalski konstruktor, mu je bilo pri študiju načrtov za fantastično skakalnico nemalo v prid.

V Planici, 1000 metrov nad morjem ležeči dolini so zapele lopate. Dela je bilo ogromno, saj je bilo treba prekopati blizu 9000 prostorninskih metrov zemlje, vrh tega pa še razstreliti 800 prostorninskih metrov skale.

Končno so bile težave premagane. V Planici je nastala velikanska športna gradnja, precej višja od znanega ljubljanskega nebotičnika. Ko jo je sneg prvič prekril in so jo rateški fantje prvič steptali, so ljudje strmeli nad veličino in lepoto nove skakalnice.

»Kako, v Jugoslaviji da so zgradili največjo skakalnico na

svetu?« so se čudili Norvežani, ki so že od nekdaj sloveli kot najbolj izurjeni skakalci. »Neverjetno, neverjetno! Da le ne bi prišlo do nesreč!«

Norveški skakalci so se spogledali, ko so zvedeli za novico iz Jugoslavije. Sigmund Ruud je čutil, da je njegov svetovni rekord, ki je znašal 86 metrov, ogrožen. »Pogledat gremo,« so se odločili, »kdo se prijavi za deset potovanje v Jugoslavijo?« Deset najpogumnejših skakalcev je dvignilo roko. In ko so prispeli Norvežani v Ljubljano, in nato v Planico, so jih naši ljudje nad vse pristržno sprejeli.

BILO JE 25. MARCA 1934...

Slovenski časopisi so bili polni reklame za prve velike skakalne tekme v Planici. Med tednom so že poročali o poskusnih skokih do 80 metrov. Zlasti so hvalili norveške skakalce. Kako tudi ne, saj so skakali kar 20 do 30 metrov dlje od naših. V nedeljo 25. marca 1934 so bili gorenski redni in posebni vlaki tako zasedeni kakor še nikoli poprej. Vsakdo si je želel na lastne oči ogledati znamenito športno slavo na snegu.

Strmo doskočišče skakalnice je dišalo po salmijaku. Sneg so umetno strdili, da bi bil hitrejši. Okrog izteka se je zbral velikanski polkrog gledalcev. Tudi na drevju je bilo vse živo.

Potem smo gledali in strmeli. Na zaletišču so zapele smuči, v zraku so zafrotale hlače, skakalec je švignil mimo sodniškega stolpa in v lepi držbi telesa in smuči padal v globino, dokler ni pristal na strmini in nadaljeval z vožnjo v iztek. Čim je bil izven nevarnosti, so se gledalci oddahnili, začeli so vriskati, ploskati in mahati z robcami.

Jugoslovanski rekord je znašal do Planice do 55 metrov, zdaj pa je že skočil Albin Novšak iz Bohinja 66 metrov. Toda spričo dolžin, ki so jih dosegli norveški gostje, je bilo največ zanimanja za brata Birgerja in Sigmunda Ruuda. Na vsem lepem je potegnil Avstrijec Gregor Hoell na 86 metrov. Izenačil je svetovni rekord. Norvežane je zaskrbelo. Brata Birger in Sigmund sta se spogledala, si naložila težke smuči na ramena ter krenila še enkrat na vrh zaletišča.

Birger Ruud se je pognal s polnim naletom. Sneg je bil že malce leden, šlo je kakor blisk. Pravočasno je odskočil, se nagnil lepo naprej in dvignil krivine smuči. Njegova drža v zraku je bila vzorna. Mirno je krilil z rokami, ko ga je neslo v globino. Gledalci so zadrževali dih. In ko je doskočil, ko je bilo vsem jasno, da je dosegel najdaljši skok, ni bilo navdušenja ne konca ne kraja.

»Birger Ruud, Norveška, je skočil 92 metrov!« je naznanil

napovedovalec po zvočniku. To je bil prvi svetovni rekord na naših tleh. Kako smo bili ponosni! Tiste dni menda ni bilo na Gorenskem mladega človeka, ki ne bi vedel za Birgerja Ruuda in za njegov rekord v Planici. Ko so novinarji poročali o novici v Oslo, Pariz in na Dunaj, so morali vedno znova ponavljati: »Ne, ni pomota... 92 metrov... Planica... Jugoslavija... Da, Jugoslavija!«

Da, to je bila premiera v Planici, ki je ne bom živ dan pozabil!

ČETRT STOLETJA POZNEJE

Navdušeni smučarji iz osnovne šole v Mojstrani so med tem odrasli in zasloveli kot junaki Planice: Karl Klančnik, Janez Polda, Marjan Pečar. Izpopolnili so se v skakanju, navadili so se na hitrost okrog 100 kilometrov na uro in gledalci so jih prav tako občudovali, kakor nekoč norveške mojstre. Pridružili so se jim še Rudi Finžgar iz Kroke in lepa vrsta Ljubljčanov.

Skakalnico v Planici so večkrat obnovili in jo povečali. Navadili smo se na nove rekorde: 100 metrov, 120 metrov, 124 metrov, 127 metrov.

Vsa leta sem hodil v Planico kot radijski reporter in vesel sem se navduševal nad skakalci, ki imajo toliko športnega znanja, toliko občutka za hitrost in ravnotežje, da se igrajo s 100-metrskimi daljinami.

Naj povem, kaj sem videl in občutil na prireditvi ob 25-letnici Planice, ko sem gledal na skakalnico z visokega sodniškega stolpa in bil priča, ko je Helmut Recknagel iz Nemške demokratske republike postavil nov rekord. Tako se sem pripovedoval nevidnim poslušalcem Radio Televizije Ljubljana:

»Dragi poslušalci, čez nekaj minut bomo doživeli vrhunec letošnjih jubilejnih dni v Planici. Pogumni skakalci se že zbirajo zgoraj na startu velike skakalnice. Okrog bele arene za iztek glava pri glavi — okrog 30.000 navdušenih gledalcev. Prišli so od blizu in daleč, da bi videli biser našega zimskega športa, smuške polete v Planici. Na visokih mlajih slovesno vihrajo zastave dvanajstih držav. V dolini so se oglasile fanfare — znamenje, da bomo začeli. Gledalci so začeli s ploskanjem in prisrčnim vzklikanjem. Pozdrav velja predsedniku republike tovarišu Josipu Brozu Titu. Pravkar je prispel z avtomobilom, da si bo ogledal skočke. Alpski smučarji se že spuščajo po ostrem doskočišču z zastavami v rokah naravnost v dolino. Čudovita slika: mojstri smučanja švigajo s pisanimi zastavami sodelujočih držav nad čisto belino skakalnice. Alpski smučarji so se ustavili — pred njimi se je pojavila Marva Rekarjeva, najboljša tekmovalka v teku na smučeh. Predsedniku Titu izroča šop cvetja. Prisotnost predsednika republike daje letošnji planiški prireditvi posebno slavnostno obeležje, tekmovalcem pa vliva novega navdušenja za treniranje in tekmovanje.«

Nad Ciprnikom je posijalo sonce. Ozračje je mirno in lepo, kakor nalašč za smuške polete.

Skakalci so pripravljani. Veliko so trenirali, zdaj jih čaka velika preizkušnja. Drug za drugim se spuščajo po strmih zaletišču, se odganjajo v zrak, letijo mimo nas s hitrostjo 30 metrov na sekundo, in že jih gledamo, kako se ustavljajo na beli ravnici med tisočimi gledalci. Radijski poročevalci hitimo s poročanjem v slovenskem, srbohrvatskem, nemškem, italijanskem in francoskem jeziku.

Vsi skupaj imamo danes po vsej širni Evropi več milijonov poslušalcev pri radijskih in televizijskih sprejemnikih.

Ko je bil na vrsti Helmut Recknagel, najsposobnejši med sposobnimi, ni bilo človeka, ki ne bi pozorno gledal proti vrhu skakalnice. Starter je zamahnil z zastavo, Recknagel se je spuščal po zaletišču. S hitrostjo 104 km na uro se je pognal z odskočnega pomola in se močno nagnil naprej. Smuči je držal mirno in vzporedno, roke je držal pred glavou. V tem hipu se mi je zdel, kakor planinski orel, ki jadra v višini in pristane kjer hoče. Helmut Recknagel je vztrajal v vzorni držbi telesa in smuči do konca in pristal pri tablici s številko 127 metrov. Prepričan sem, da v tistem hipu v Planici ni bilo človeka, ki ne bi bil vzhicen nad lepoto skoka, nad dolžino, nad novim rekordom skakalnice in končno nad zmagovalcem samim, ki tako mojstrsko obvlada svoje telo v letenju po zraku in pristajanju na strmini doskočišča.

Občutil sem zadovoljstvo zaradi novega slovesa Planice v svetu, zaradi tisočih gledalcev s predsednikom republike na čelu in zaradi vseh tistih, ki so se tako trudili, da bi jubilejna prireditve v Planici lepo uspela. Spomnil sem se moža, ki je bil vsako leto med nami in delal na skakalnici kot prvi inženir in kot najpožrtvovalnejši delavec z lopato v rokah — Stanka Bloudka. Kako je bil vselej vesel, če je prireditve uspela, če ni bilo nesreč in so skakalci dosegli rekordne dolžine. Ni ga več med planiškiimi funkcionarji. Njegovo delo pa živi v mladih športnikih in ljudje se ga bodo spominjali vselej, kadar se bodo zbrali okrog velike skakalnice v Planici, da bi gledali smuške polete, ki so biser zimskega športa.

D. U.

Eden izmed poslednjih posnetkov, ko je pokojni inž. Bloudek z Rudim Finžgarjem in Poldo urejeval odskočno mizo pred štirimi leti

NAJBOLJŠI SKAKALCI IZ VSEGA SVETA V PLANICI

zdar iz Steinacha, starta pa za Vorwärts Brotterode. Leta 1960 je zabeležen s 4. mestom v Planici, kjer je tudi pomagal osvojiti Recknaglu trofejo Ing. Bloudka (prav tako lani v Kulmu, tudi s 4. mestom). Na svetovnem prvenstvu v Zakopanem je bil 11. na srednji in 15. na veliki skakalnici. Letos je njegov največji uspeh 5. mesto v Innsbrucku in nekoliko manjši 7. v Leningradu.

ZLATI OREL IZ STEINBACHA
Helmut Recknagel (NDR) je eden najboljših skakalcev na

Koba Čakadze zanesljivo med boljšimi

ci), Falunu in Holmenkollenu. Sezona 1960/1961 je začela z zmago na novoletni turneji, uspešen konec pa so bili zmagoviti poletji v Oberstdorfu, po skromnem začetku lanske sezone je bil Recknagel tretji na srednji skakalnici in prvi na veliki na svetovnem prvenstvu, zmagal pa je še na poletih v Kulmu. Letos je in za njo pa še prva mesta v Planici (na 80 in 120 m skakalni-

poraz od Engana, Bokeloha, številnih sovjetskih skakalcev, dokler ni prišla forma in z njo naslov državnega prvaka in zmaga v Zakopanem.

LETEČI FINANČAR

Tako kot skoraj vsi italijanski vrhunski smučarji je tudi Bruno de Zordo, finančar, ki služi v Predazzu, star je 22 let. Poznamo ga s tekmovanjem Kongsberg v Ljubljani, kjer je bil pred 2 letoma 14. Še isto leto je beležil 6. mesto v Cortini in 8. v Zakopanem ter 7. na švicarski turneji. Lani je bil za Kongsberg že šesti, na svetovnem prvenstvu na srednji skakalnici pa dober 14. Letošnja sezona mu je prinesla naslov državnega prvaka, 6. mesto na švicarski turneji, 18. v Oberstdorfu.

15-LETNA SKAKALNA KARIERA

Peter Müller (Avstrija), star 29 let, skače že od leta 1948. Doma je prav blizu velike skakalnice v Bischofshofenu, danes pa

Trirkkonen (Fin.) in Bolkart (Z. N.)

Dan za dnevem prihajajo na led z vlaki, avtomobili in letali najboljši skakalci sveta, ki se bodo na planiški velikanki pomerili med seboj. Najbrž drži, da v Planici še nikdar ni bila zborna tako elitna družba mojstrov skakalnega športa, saj, če naštevamo imena: Recknagel, Šlibar, Čakadze, Brandtzek in druge, skoraj ne vemo, kdo je boljši.

Skakalnica v Planici sicer ni taka naprava, ki bi dopuščala svetovne rekorde, je pa še vedno najlepša velikanka na svetu. Zato ni čudno, če si vsi želijo skakati na njej, če vsi pravijo, da so skoki v Planici zares velik užitek.

Prišli so torej v Planico od blizu in daleč, iz Avstrije, Italije, ČSSR, Vzhodne in Zahodne Nemčije, Švedske, Norveške, Finske, Madžarske, SZ, ZDA in Japonske. Zraven je še štirinajstoric Jugoslovancev in vsi skupaj bodo skušali pokazati na planiški velikanki čim več znanja in pripraviti velik športni užitek vsem tistim, ki si bodo prišli ogledat prireditev v Planici in tudi vsem tistim, ki bodo opazovali mojstre smučskih poletov na televizijskih zaslonih.

je gostilničar v Kitzbühlu. Pogled v njegovo bilanco nas peče tja do leta 1957 ko je bil drugi na Kongsbergu, v Planici pa 16. Leta 1961 je bil na Kongsbergu 4., lani 7., na svetovnem prvenstvu na veliki skakalnici 17., na poletih v Kulmu pa 12. Za zdaj v letošnji sezoni še ni zabeležil prav velikih uspehov. Morda je treba omeniti 14. mesto v Bischofshofenu in 16. v Garmisch-Partenkirchenu.

PISMONOŠA, KI MU NI PARA

Georg Thoma (Zahodna Nemčija), 26-letni pismonoša iz Hinzertartena, se predstavlja z zlato olimpijsko medaljo iz Squaw Valleya v klasični kombinaciji. Ne bo prvič v Planici — ko smo

Velika tekmeča na skakalnici in velika prijateljstva v zasebnem življenju Bolkart iz Oberstdorsa (na levi), ter doslej največji junak na naši velikanki, Recknagel

listali po starih rezultatih, smogotovili, da je leta 1955 zmagal na mladinskem Kongsbergu, ki je bil tedaj v Planici, medtem ko je bilo člansko tekmovanje v Ljubljani, kjer je bil 8.—9. Leta 1958 je bil na svetovnem prvenstvu v Lahtiju 16. v kombinaciji in 27. v skokih. Olimpijska sezona 1960 mu je prinesla odlični 5. mesti v Innsbrucku in Garmischu, lanska celo zmago v Garmischu in potem razočaranje v Zakopanem, kjer se je pri skokih za kombinacijo poškodoval in odstopil. Letos pa je boljše kdajkoli prej. Kombinacije zmaguje po mili volji, ker je često tako najboljši v skokih in v tekni, kar je doslej skoraj edinstveno. Dobil je kombinacijo v Seefeldu, Falunu in Lahtiju, pa še specialne skoke na državnem prvenstvu in v Berchtesgaden in Neustadtu (Kongsberg) ter postavil nekaj novih rekordov skakalnic. 2. mesto za Enaganom v Garmischu in tretje v Innsbrucku je samo potrditev njegove odlične forme.

Tudi nad lansko sezono se ne more pritoževati: 1. Oberstdorf, 2. Kongsberg, 5. Holmenkollen,

3. poleti v Kulmu, 9. na svetovnem prvenstvu na veliki skakalnici. Letos se predstavlja z drugim mestom v Oberstdorfu ter tretjim na novoletni turneji in v Garmischu.

LOVEC DALJAV IZ NEUSTADTA

Wolfgang Happle (Zahodna Nemčija) ima komaj 22 let pa že sodi v svetovno elito. Zanimivo, da nosi očala, edini od boljših skakalcev. Odlikuje se z izredno dolgimi skoki, med ostalim je na mamutski skakalnici v Oberstdorfu, tedaj ko je naš Šlibar skočil svetovni rekord, pristal še dlje, vendar s padcem. 1961 je zabeležil 3. mesto v poletih v Oberstdorfu, 5. v Bischofshofenu, 6. v Innsbrucku, 12. v Holmenkollenu, lani pa 2

Prvič bomo pozdravili v Planici tudi olimpijskega zmagovalca v kombinaciji, Nemca Thoma

10 SEZON V ELITI

Max Bolkart (Zahodna Nemčija) bo v Planici s svojimi 31 leti med najstarejšimi po letih in tekmovalnih izkušnjah. Po poklicu elektromonter iz Oberstdorfa, je že stari znanec iz Planice, kjer beležimo že 1954 zanj 7. mesto. Na olimpijskih igrah v Cortini je bil 1956 četrti, 1957 15. v Planici, tretji na novoletni turneji in Kongsbergu, 1958 je na Kongsbergu zmagal, 1960 pa je bila ena njegovih najboljših letin: šesti v Squaw Valleyu, prvi na novoletni turneji, Garmischu, Oberstdorfu in Innsbrucku, tretji v Holmenkollenu, v Planici na velikanki 6. mesto. Mesti na kulmskih poletih ter v Garmischu, tretje v Bischofshofenu, v Zakopanem (velika skakalnica) in Holmenkollenu je bil 11. Letošnja sezona mu še ni prinesla večjih uspehov. Najboljše uvrstitve: 11. Bischofshofen, 17. Oberstdorf, 8. Kouvola.

SOVJETSKA HIMNA V HOLMENKOLLENU

Nikolaj Kamenski (SZ) je star 31 let, član Dinama iz Moskve, modelar po poklicu. 10 let ga najdemo med boljšimi: 1956 svetovni študentovski prvak, 1958 zmagovalec Holmenkollena in 9.—11. na svetovnem prvenstvu v Lahtiju, 1959 2.—4. v Holmenkollenu, 1960 4. na olimpijskih igrah v Squaw Valleyu, 1963 3. v Holmenkollenu, 2. v Falunu,

5. v Garmischu. Na svetovnem prvenstvu v Zakopanem srebrna medalja na veliki skakalnici in 8. mesto na srednji, 6. v Garmischu. Letos: zmaga v Leningradu, tretje mesto v Moskvi, 14. mesti v Oberstdorfu in Innsbrucku.

NEUSTRASNI GRUZIJEK

Koba Čakadze (SZ) je pripadnik sovjetske armade, član CSKA iz Moskve, star 27 let. Na vseh velikih tekmah navdušuje s tveganim predklonom. Pred leti je običajno pri svojih rekordnih skokih padal, ker ni imel dovolj zanesljivega doskoka, danes pa je tudi v tej fazi skoka močnejši. V Cortini 1956 in Lahtiju 1958 ni imel uspeha, zato pa je bil v Squaw Valleyu deveti, 1961 1. v Garmischu, 2. v Lahtiju, Zakopanem in Leningradu, 4. v Holmenkollenu, Kirovu in na novoletni turneji. Lani je bil peti na srednji skakalnici na svetovnem prvenstvu, 2. v Innsbrucku in 7. na novoletni turneji. Letos se lahko pohvali z zmago v Moskvi, 11. mestom v Falunu in 13. v Lahtiju, da o 3. v Lappeenranti in v 5. v Kuovolu ne govorimo.

TRETIJ IZ VELIKE TROJKE

Nikolaj Samov (SZ), 27 let, častnik sovjetske armade, pripadnik CSKA iz Moskve. S Kamenskim in Čakadzejem je ponel slavo sovjetskih skakalcev

Ti prelepa si Planica, ves svet o tebi govori... (zapisali in vklestali v cementni podstavek graditelji Planice pod vodstvom pokojnega inž. Bloudka)

daleč prek meja. 1956 na olimpijskih igrah 16. dve leti pozneje 9.—11. na svetovnem prvenstvu, 1960 10. v Squaw Valleyu, 1961 zmagovalec v Holmenkollenu in Leningradu, tretji v Zakopanem, 4. v Bischofshofenu in 5. v Lahtiju, lani pa 4. na novoletni turneji, 9. na srednji skakalnici v Zakopanem, 7. v Innsbrucku. Letos še ni v dobri formi: 6. v Leningradu, 15. v Innsbrucku.

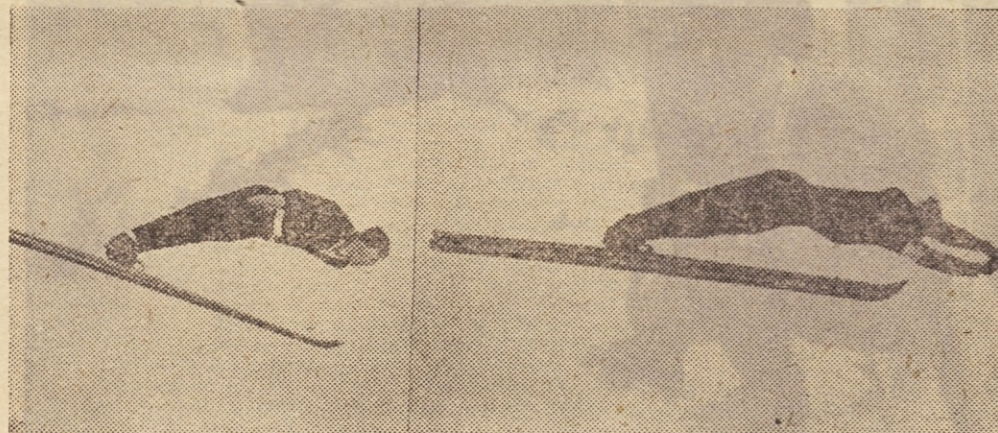
NEPORAZEN — V ZDA

Kjell Sjöberg (Švedska), 26 let, sobosilkar iz Själveda. Velik del letošnje sezone je gostoval skupaj z rojakom Bergquistom v ZDA, kjer sta pobirala ves čas prvo in drugo mesto. Zal seveda to ni primerjava za evropske razmere. 1961 je bil 2. v Oberstdorfu, 6. na novoletni turneji, 13. v Holmenkollenu, 8.

PLANISKI ZNANEC PEKKA

Pekka Tirkkonen (Finska) je star znanec Planice še iz leta 1957, ko je kot 21-letni talentirani skakalec komaj dobro pogledal v svet. Tedaj je bil na naši mamutski skakalnici odlični tretji z najdaljšim skokom 119 m. Po tem uspehu se je monter iz Joensuu izkazal med ostalimi leta 1959 s 6. mestom v Oberstdorfu, 1960 z drugim v Puiju, 1962 z zmago v Iron Mountains, letos pa je bil četrti v Arosi in deseti v celotni oceni švicarske turneje.

Izdaja tiskovni svet »Poletje — Ureja uredniški odbor — Glavni urednik Franček Mirič — Odgovorni urednik Vlado Žlajpah — Tehnični urednik Andrej Poniz — Rokopisov ne vračamo — Tisk tiskarne ljudske pravice v Ljubljani — Uredništvo: Ljubljana, Cankarjeva 5/III, uprava: Miklošičeva 4/I — Poštni predal 377 — Čekovni račun: 600-11-608-63 — Telefoni: uredništvo: 20-840, 20-170, 20-171, 20-172, 20-173; uprava 22-108 int. 6 — Letna naročnina 1600 din, polletna 800 din.

Naši reprezentanti

BOŽO JEMC — Stalni reprezentant Jugoslavije v smučarskih skokih, rojen 10. III. 1940. Član TVD Partizan Bled, po poklicu soboslikar.

MARJAN PEČAR — Stalni reprezentant v smučarskih skoki, rojen 27. I. 1941, sedaj v JLA, sicer član smučarskega kluba Mojstrana.

LUDVIK ZAJC — Stalni reprezentant Jugoslavije v smučarskih skokih, rojen 21. I. 1943. Član smučarskega kluba Jesenice. Dijak metalurške šole na Jesenicah.

MIRO OMAN — Stalni reprezentant Jugoslavije v smučarskih skokih, rojen 11. I. 1936, študent arhitekture. Član smučarskega kluba Enotnost iz Ljubljane.

JOŽE ŠLIBAR — Večkratni jugoslovanski reprezentant v smučarskih skokih in svetovni rekorder v smučarskih poletih. Rojen 18. III. 1934. Sedaj v JLA, sicer študent gozdarske fakultete. Član SK Enotnost iz Ljubljane.

MARJAN KOPRIVŠEK — Večkratni reprezentant v smučarskih skokih, rojen 11. XII. 1943. Po poklicu električar, član SK Enotnost iz Ljubljane.

PETER ERŽEN — Večkratni jugoslovanski reprezentant v smučarskih skokih. Rojen 13. XII. 1941. Član SK Enotnost iz Ljubljane.

ANDREJ NAHTIGAL — Večkratni reprezentant, rojen 4. IX. 1942. Po poklicu študent igralne akademije v Ljubljani. Član SK Enotnost iz Ljubljane.

OTO GIACOMELLI — Rojen 20. I. 1942, študent. Član SK Enotnost iz Ljubljane.

TOMAŽ KRIŽAJ — Star 21 let. Grafičar, član SK Enotnost iz Ljubljane.

TIK PREDEN SO SE SPUSTILI ČEZ MOST SKAKALNICE

BOŽO JEMC

Naš državni prvak na treningu v Planici ni bil kaj posebno dobre volje. Očitno je bilo, da pri poskusnih skokih na 80-metrski skakalnici dostikrat ni ujel pravega trenutka pri odzivu, še mnogo večje težave pa mu je povzročal doskok. Ko je po seriji dokaj slabih skokov izvedel končno takega, kot jih zna pravzaprav samo on, je bil seveda ves zadovoljen. Nič čudnega, slog je bil izreden, dolžina pa najbrž nad 80 m, čeprav skoke niso merili.

V pogovru po treningu je letošnji državni prvak Božo Jemc pripovedoval, da bo na velikanki v Planici zelo težko dosegel nov osebni rekord. Znano je, da je lani v Kulmu skočil 114 m. Za letošnjo prireditev pravi, da je mnogo odvisno od tega, kako bodo skakali najboljši. Če se Recknaglu ali Enganu posreči skočiti daleč čez kritično točko, bo s tem tekme že praktično konec. Skrajšali bodo zalet in dosegali

bomo le povprečne daljave, je zaključil Božo Jemc.

MARJAN PEČAR

Marjan Pečar, ki sedaj služi kadrovski rok v JLA, je nekoliko večji optimist. To tudi ni nič čudnega, čeprav mu skoki na osemdesetki še ne gredo tako, kot bi bilo treba. Pečar je na raznih tekmah v letošnji zimi pokazal svoje stare značilnosti, na treningu v Planici pa sicer leti lepo po zraku, vendar je njegova napaka pri doskoku še vedno očitna. V svojem značilnem mirnem slogu namreč leti le dobro polovico skoka, medtem ko je zadnji del skoka še vedno daleč od tistega, kar je Pečar znal v svojih najboljših dneh.

Ko smo ga vprašali, ali računa v Planici na kakšen poseben uspeh, nam je odvrnil, da bo poskušal preskočiti svoj rekord iz leta 1960, ki je, kot vemo, tudi najboljši rezultat vseh jugoslovanskih skakalcev na planiški skakalnici. Pred leti je namreč Pečar skočil v

Planici 115 m. Skoraj lahko obljubim, je dejal Pečar, da bom poletel kak meter dlje,

čeprav je za sedaj moja forma še precej spremenljiva. V dveh zaporednih skokih se včasih počutim popolnoma različno. Če bi mi uspelo, da bi »umiril«, potem bi bilo vse lahko.

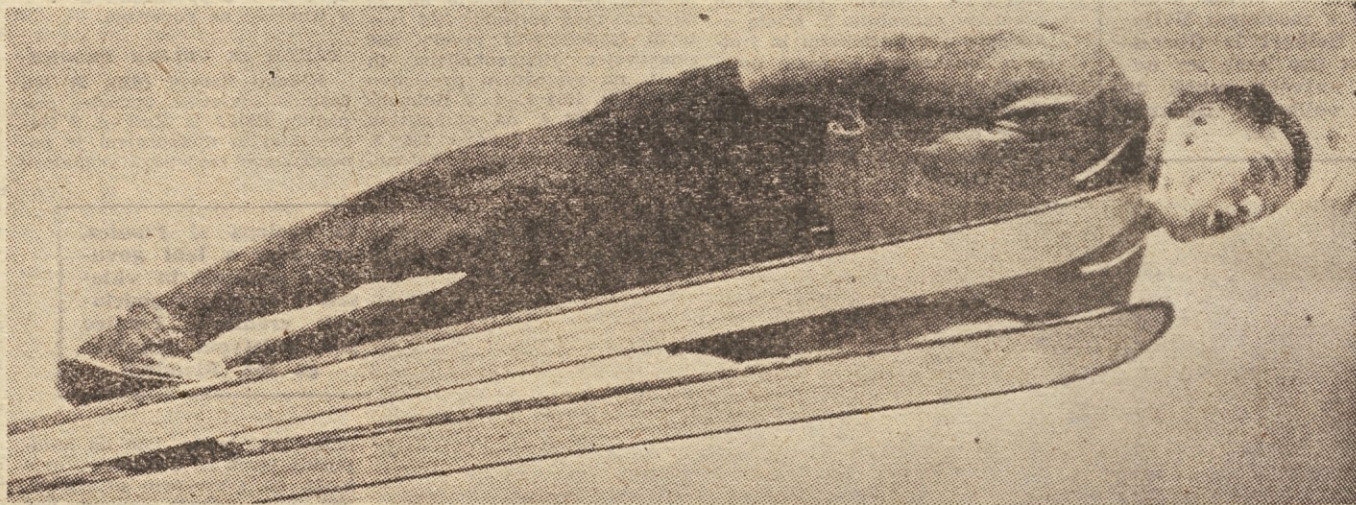
Za Pečarjev slog govorijo, da je precej nevaren in za velikanke neprimeren. Sam Pečar pravi o tem takole: »Res je, da si je težko pomagati kadar zaideš v kritično situacijo posebno, če je vzrok temu veter. Kljub vsemu se mi zdi, da sem že tako rutiniran skakalec, da se znam »izmazati« tudi iz najtežjih položajev. Moj padec pred dvema leti v Oberstdorfu je dokaz, da je temu res tako.

JOŽE ŠLIBAR

Gotovo je Jože Šlibar svetovni rekorder v smučarskih poletih med tistimi, ki bodo v

Miro Oman ne pozna strahu (levo)

Pravijo, da je slog Pečarja eden najlepših (spodaj)

»PLANICA-ŠPORT«

PODJETJE ZA PROIZVODNJO ŠPORTNIH POTREBŠČIN

V LJUBLJANI — TITOVA CESTA 48

IZ NAŠEGA PROIZVODNEGA PROGRAMA, VAM NUDIMO

ZA ZIMSKI ŠPORT:

● Kovinske smuči ● smučerske palice ● raznovrstne sanke ● oglično športno konfekcijo ● in ostalo športno opremo

ZA LETNI ČAS:

● Raznovrstne šotore ● spalne vreče ● zložljive mizice ● stolčke ● postelje ● ter ostalo kamping opremo

Izdelujemo tudi paličice in mlečni sladoled, li-zike, čevapčiče in lesene medicinske pripomočke.

SE PRIPOROČAMO!

Naši smučarski skakalci so te dni pred svojo letošnjo največjo nalogo. Na domačih tleh, čeprav na velikanki, bo treba pokazati vse, kar znajo. To pomeni, pokazati svojo borbenost, nezlomljivo voljo, vztrajnost in tudi junaštvo! Težko je reči vnaprej, kakšne rezultate, ali točneje, kakšne daljave bodo dosegli, kajti pri smučarskih poletih mora imeti tekmovalec razen znanja tudi športno srečo. Naši fantje, kot smo videli te dni na treningu, imajo solidno znanje in zato smo danes toliko bolj optimistično razpoloženi. Tokrat ne bo treba trepetati z občutkom manj vrednosti, kar večkrat zagrešijo naši skakalci na tujih skakalnicah. Tokrat bodo nastopili doma, na naši skakalnici in pred našim občinstvom! Zatorej, odveč vsaka prevelika »spoštljivost« pred zvenečimi imeni tujcev, zato brez strahu, sproščeno in odločno pokazati svoje sposobnosti!

Našim skakalcem želimo na tej veliki prireditvi vso srečo. Želimo jim takšnih uspehov, kot si jih želijo sami in kot jih pričakuje vsa naša športna javnost. Zatorej še enkrat, srečno!

Planici vzbujali največ pozornosti. Moramo namreč povedati, da je Slibar po svojem rekordu, ki ga je dosegel leta v Oberstdorfu, ko je skočil 141 m, želel ponoviti ta uspeh na domači skakalnici v Planici — seveda v okviru možnosti, ki jih dopušča ta skakalnica. Z drugimi besedami, vedno si je želel biti najdaljši Jugoslovan.

Imam namreč dober občutek pri odzivu in posledica tega je, da skačem daleč in da v zraku nimam nobenih skrbi, kako bi se lovil. Našemu občinstvu bi se z lepimi skoki v Planici rad oddolžil za različasten sprejem in za vse tište čestitke, ki so mi jih izrekli takrat, ko sem se vrnil iz Oberstdorfa. Res je — to je moja največja želja — seveda pa jo bo težko izpolniti. Upam, da se mi bo vseeno posrečilo.

ERŽEN PETER

Skakati je začel pred 11 leti in dosegel tudi več odličnih rezultatov na različnih mednarodnih tekmah. Pred 14 dnevi je nastopil na 100-metrski skakalnici v Pontediv Legno in osvojil 7. mesto. Tam je skočil 87 m daleč.

Mimo tega je skakal že tudi na planiški prireditvi pred tremi leti, ter bil med boljšimi Jugoslovani. 23. marca 1960 je poletel 90 m daleč.

Na pripravah v Planici je Peter Eržen skakal lepo in tudi daleč. Trener Zalokar meni, da Eržen naš solidni tekmovalec, ki bo lahko dosegel tudi lepe daljave.

In kaj pravi sam o svojem nastopu?

— Prav na kratko naj vam povem, da se dobro počutim in da sem zadovoljen s pripravami. Upam, da bom letos dosegel znamko 100 m, kar bo zame veliko zadovoljstvo. Dobro poznam sebe in povem vam, da nimam prav nič strahu pred velikanko. Nastop na naši skakalnici in pred našim občinstvom mi bo lahko omogočilo polet čez 100 m...

Ludvik Zajc: »Bom uspel?« (zgoraj)

Božo Jeme je nasmejan, zaupa svojemu znanju in pogumu (levo)

Nekaj osebnih rekordov planiških tekmovalcev

141	Slibar	Jugoslavija	1961 Oberstdorf
137	Müller	Avstrija	1955 Oberstdorf
136	Happle	Z. Nemčija	1961 Oberstdorf
	Recknagel	V. Nemčija	1962 Kulm
133	Schram	V. Nemčija	1962 Kulm
128	Yggeseeth	Norveška	1958 Oberstdorf
126	Bolkart	Z. Nemčija	1955 Oberstdorf
124	Bokeloh	V. Nemčija	1962 Kulm
123	Lichtenegger	Z. Nemčija	1961 Oberstdorf
	Balfanz	Avstrija	1962 Kulm
122	Thoma	ZDA	1962 Kulm
122	Kürth	V. Nemčija	1962 Kulm
120	Bergquist	Svedska	1962 Kulm
119	Aimoni	Italija	1962 Kulm
118	Ihle	Z. Nemčija	1961 Oberstdorf
115	Pečar	Jugoslavija	1960 Planica
	B. de Zordo	Italija	1962 Kulm
114	Jemc	Jugoslavija	1962 Kulm
	Bujok	Poljska	1962 Kulm
110	Rogelj	Jugoslavija	1951 Planica
	Oman	Jugoslavija	1962 Kulm
109	Heigenhauser	Avstrija	1962 Kulm
	Zajc	Jugoslavija	1962 Kulm
108.5	Langus	Jugoslavija	1957 Planica
106	Golser	Avstrija	1962 Kulm
104.5	Engan	Norveška	1962 Bavallen
100	Samov	SZ	1961 Zakopane

EMONA

MESNA INDUSTRIJA ZALOG-LJUBLJANA VAS PRIČAKUJE S SVOJIMI MESHNIMI SPECIALITETAMI NA STOJNICAH V PLANICI

Kakšno bo vreme do nedelje?

Za vse one, ki želijo zvedeti kakšno bo vreme v teh dneh, jim tokrat lahko postržemo z uradno napovedjo naše hidrometeorološke službe.

S frontalnimi motnjami, ki so v četrtek ponoči zajele Slovenijo se umika tudi deževno področje proti vzhodu. S tem bodo naši kraji postopoma prešli pod vpliv hladnejših vzhodnih vetrov.

Napoved: do nedelje pričakujemo hladnejše vreme kot v minulih dneh in zraven precej oblačno. Kakršnihkoli napovedi za izrazitejšo padavine ni!

NADALJEVANJE S I. STR.

sta v dovršenem slogu pristala pri 80 metrih.

Od Avstrijcev pa je najbolj navdušil Max Golsner. Z vodja avstrijskega moštva Bradl je v razgovoru napovedal, da največ pričakuje od tega mladega tekmovalca. In res, če bo tako skakal na velikanki kot je danes na osemdesetki, potem ga lahko štejejo med favorite.

Tudi ostali udeleženci — kot Finci, Svedi, Poljaki, tekmovalci SZ in ČSSR ter vsi ostali so se smelo poganjali čez most dovršene 80-metrse skakalnice in po pristanku izjavljali, da je skakalnica izredna. Vsi so optimistično raz-

položeni in pričakujejo, da jim bo velikanka nudila največji športni užitek

JUGOSLOVANI ZADOVOLJIVI

Po prihodu na Bled smo se za kratek čas ustavili pri našem reprezentantu Giacomelliju. Fant je optimistično razpoložen in pravi, da se je danes dobro počutil in upa, da mu bo velikanka prinesla dolejši največji športni priznanje. Izredno lepo je skakal Pečar, ki je opustil prevelik zamah na odskočni mizi, kar mu je omogočilo

organizacijskega odbora Planice 63 in seveda vsi tuji vodje ekip z eksperti, ki jih vodi Norvežan Sigmund Rudd. Na tej konferenci se bodo pogovorili, kako bo potekalo tekmovanje, vse tehnične podrobnosti, poleg tega pa bodo tudi zredali startne številke letošnjih udeležencev. Po zadnjih podatkih bo letos nastopilo 50 tekmovalcev iz dvanajstih držav. Lahko se zgodi, da bodo ponoči še dopotovali zastopniki ZDA, Japonske in Kanade.

Danes zvečer ob 18. uri je na

NAVODILO OBISKOVALCEM PLANICE

Organizacijski komite nam je javil, da je dovolj prostora na parkirnem prostoru pod skakalnico in zato naj vsi tisti, ki nameravajo potovati z osebnimi avtomobili, brez strahu kupijo nalepke pri Kompas in dopotujejo v planiško dolino.

V sredo samo ogled velikanke

Bled, 20. marca. — Na Bledu je že vse v znamenju Planice 63. Na cesti lahko srečaš kakega junaka smuških poletov, hoteli so okrašeni z zastavami najrazličnejših držav, zbirajo se eksperti FIS, mednarodni sodniki, vse je v velikem pričakovanju...

V torek so prispeli skakalci iz Sovjetske zveze, Vzhodne Nemčije

in Madžarske. Njihova prva pot je bila na Bled, kjer so se čez noč dobro odpočili od napornega potovanja, v sredo zjutraj pa jih je pot zanesla že v Planico. Čeprav v uradnem sporedu za sredo ni bil napovedan obisk Planice, so skakalci vseh treh držav vneto zahtevali avtobus, da bi jih odpeljal v planiško dolino, če drugače ne, vsaj pogledat velikanko. Njihova želja se je izpolnila. V sredo zjutraj je stal pred hotelom Toplice avtobus, ki je odpeljal skakalce prav pod velikanko v Planico. Skakalci bi seveda ne bili skakalci, če ne bi vzeli s seboj skakalnih smuč. Sportna žilica jim ni dala miru in kmalu so se pustili čez most prijetne 80 m skakalnice, ki velja za eno najlepših na svetu. S skoki, ki jih seveda niso niti merili niti ocenjevali, so bili vsi zadovoljni. Ko smo pričakali avtobus, ki se je vrnil iz Planice, so bili vsi tekmovalci odlično razpoloženi in so takole odgovarjali na naša vprašanja.

RECKNAGEL (Vzhodna Nemčija): Danes smo treniralna 80 m skakalnici in ugotovili, da je sneg zelo hiter. Vreme je bilo za skoke idealno, če bi le bilo tako, ko bodo na sporedu tekme. Seveda smo si dobro ogledali tudi velikanko, ki je videti nekaj večja kot pred tremi leti. Vprašate, če sem jo kaj preizkusil? Seveda, toda le s podplatom svojega čevlja. Toliko, da sem se je dotaknil. Verjetno se bo dalo skakati precej daleč, morda tudi čez 127 m, kolikor je moj rekord Planice. Sicer pa, tu so še drugi, ki lahko marsikaj dosežejo.

ČAKADZE (Sovjetska zveza): 28-letni študent fizikalne šole v Moskvi pravi, da mu je Planica zelo všeč. Najprej je nekaj časa opazoval svoje kolege, ko so se poganjali čez 80 m skakalnico, nato pa je tudi sam dvakrat poskusil. Pravi, da je skakalnica odlična in upa, da bo prav tako tudi z velikanko. Svoj najdaljši skok je dosegel v Gorkem, kjer je skočil 104 m.

PALČEVSKI (Sovjetska zveza): star 25 let, tudi študent fizikalne šole v Moskvi. Zanimivo je, da so imeli lani sovjetski reprezentanti Šamov, Čakadze in Kamenski s seboj mladega Sidorova, letos pa ga je zamenjal Palčevski. Tudi on je že prvi dan odšel v Planico in

si ogledal obe skakalnici. Z izjavami, kako bo s tekmo na velikanki, ni bil preveč radodaren, saj »sovjetski tekmovalci doslej še nismo skakali na nobeni velikanki, niti v Kulmu, niti v Oberstdorfu, niti v Planici.« Planica 63 bo torej prvo tekmovanje v smuških poletih, ki se ga bodo udeležili tudi tekmovalci SZ. Najdaljši skok Palčevskega je 89 m, dosegel pa ga je na skakalnici v Gorkem.

PEČAR: Preizkusni skoki v nedeljo so pokazali, da bomo jugoslovanski skakalci lahko dosegli soliden uspeh. Daljine, ki so jih zabeležili, smo dosegli brez posebnega napora. Vreme je za sedaj idealno, saj je sneg hiter, planiška dolina pa je bila v zadnjih desetih dneh skoraj brez vetra. Upam, da bo tako ostalo do nedelje.

dovršen telemark in s tem tudi lepo daljavo ter največ vredno notranje zadovoljstvo. Nastopila nista pa niti Jeme niti Slibar, ker sta nekoliko utrujena in se psihično pripravljata na jutrišnji nastop. Giacomelli trdi, da so Jugoslovani v dobri formi in da bodo imeli tudi tuji z zvenečimi imeni obilo dela, če bodo hoteli potisniti ob stran Jugoslovane. Zaje in Oman sta bila tudi solidna, prav tako tudi Koprivšek, vendar smo opazili, da je ta trojica še vedno utrujena od dolgega potovanja iz Skandinavije.

SEJA KOMITEJA PLANICE 63

V času našega poročanja so se zbrali v hotelu Toplice člani or-

blejskem gradu sprejel goste, udeležence planiške prireditve, predsednik ObLO Radovljica, tovariš Jere. Zvečer pa bo novinarski sprejem, ki ga organizira Združenje novinarjev Slovenije.

VSE ZA GOSPODINJSTVO
namd
PRED POŠTO

Dve izjavi

HELMUT RECKNAGEL: Zelo sem zadovoljen s sprejemom in vašim gostoljubjem. Nestrpno sem pričakoval prihoda v Jugoslavijo, ker vem, da mi lahko planiška velikanka prinese afirmacijo, ki si jo tako želim v letošnji sezoni?

PETER MÜLLER (Avstr.): Že od nekdaj sem vaš gost in dobro poznam vaše ljudi, vašo skakalnico in vaše gostoljubje. Mislim, da bo vse v najlepšem redu.

Reprezentanca NDR — od desne proti levi: P. Lesser, Klemm, A. Lesser, Recknagel, Kürth in Bockeloh

Pri
● sankanju ● drsanju
● smučanju... Skodelica toplega

»KRAŠ« KAKAVA

DOBREGA OKUSA, HRANLJIVEGA IN OSVEŽUJOČEGA SEDAJO PO IZREDNO ZNIZANI CENI

KRAŠ